

CANÇONS CATALANES

i CASTELLANES

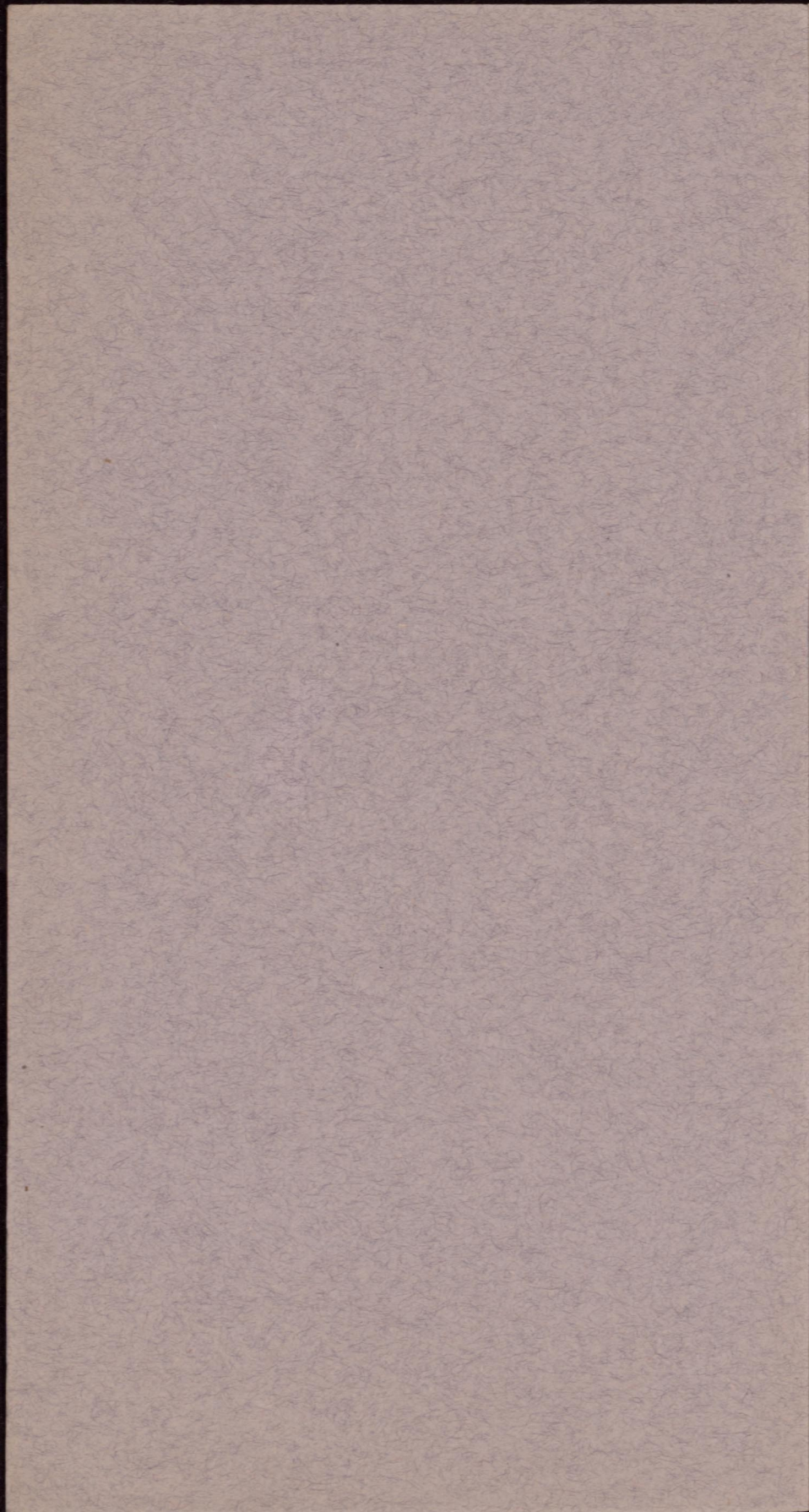
originals de

J. Serracant Manau

Musicades pels mestres

Guerrero, Quirós, Costa, Tell i Bou

CANÇONS CATALANES

i CASTELLANES

originals de

J. Serracant Manau

Musicades pels mestres

Guerrero, Quirós, Costa, Tell i Bou

CANÇONS CATALANES

*Són dels mateixos
autors, els millors
èxits de les celebra-
des artistes:*

- Elvira de Amaya
- Mercedes Alvarez
- Pilar Alemany
- Inesita Andreu
- Assumpció Balcells
- Mercedes Bueno
- Baby Spectacle
- Aurea Cruz
- Pepita Carles
- Emilia Domingo
- Consuelo Donay
- Lola Durán
- Rosita Fontanar
- Fina Gener
- Pepita Iris
- Goyita Mir
- Pepita Montelis
- Blanca i Lluisa de Navarra
- Pepita Odena
- Blanca de Palma
- Pepeta R. Ramos "Goyita"
- Pepita Reverter
- Ramoneta Rovira
- Mercedes Serós
- Manolita Serés
- Rosita Surdé
- Pepita Villanueva
- Zari-Zar
- etc.

Una echarpe de color...

Música del mestre J. Costa

Amb la moda de l'echarpe,
les xicotes hi hem guanyat,
doncs sabent el seu llenguatge,
ens entén l'enamorat.

Si indolent així el fem caure,

«no t'oblido», diu el xal.

i si hi fem una llaçada,

«el teu tipó no em va mal».

Una echarpe de color

i una noia enamorada,

fan jugar l'infant amor

amb el gest i la mirada.

El llaç fet cap a l'esquerra,

diu que «vull novio formal»

i portar-lo així a la dreta,

«que em segueixis» és senyal.

Quan la mare ens vé al darrera,

fem el xal voleià aixís

i si el novio es desespera,

un nus diu «pots pujà al pis».

Una echarpe de color, etc.

Amb la echarpe, les casades,

tenen un mitjà discret

per poder, sense ésser vistes,

confiar el seu secret.

Si el xal porten a l'espatlla,

«atenció que vé el marit»

però al treure-se'l depressa,

vol dir «vina que ha sortit!»

Una echarpe de color, etc.

(Demani's també en castellà)

La Manicurera

Música del mestre Manuel Tell

Aquí on vostès em veuen, jo sóc manicurera.
Serveixo a domicili a dames i a senyors.
Per cert que alguns d'aquestos em venen al darrera
i em diuen, al servir-los, que sóc un pom de flors.
Prou sé lo que pretenen en fer-me aquest elogi!
I quan prop d'ells em poso, per fer-los-hi les mans,
no saben contenir-se i el seu martirologi
mormolen a l'oïda, per fer-se interessants.
I em diuen amb anhel, més dolços que la mel:

Gentil manicurera!
Bonica i encisera.
No sigui trapacera
i vulguim escoltar
Pró en veure sa fatlera
moñ ànima s'altera
i a més d'un «primavera»
no li puc fer la mà!

Com tinc tanta parròquia, i a més tan escollida,
em cerquen a tot-hora dos comtes i un marquès.
Més jo noestic per orgues i si els enjogo a dida,
es perquè em plau que sigui un bon «baró» el promès!
Però la manicura, a ell no l'amoïna;
doncs té les mans ben fines i els gestes decidits!
Això el noi m'ho demostra sempre que anem al cine
per tal, que de vegades, he de picar-li els dits!
Més ell no es mostra ofès i em diu, de goig encès:

Gentil manicurera!
Bonica i encisera.
No siguis trapacera
i deixa'm fer a mi.
Que a la tardor propera,
si el bon rector ens espera,
després de la «tercera»,
podràs donar-me el «sí»!

En col·laboració amb Rossend Llorba.

Canciones y rosas

Música del maestro V. Quirós

Las rosas palpitantes y olorosas,
emblema son de un férvido cantar,
pues tienen las canciones y las rosas,
cercano al corazón puesto su altar.

La rosa roja, igual como una herida,
nos habla de deseo y de pasión,
y las rosas de the, son en la vida,
un canto de esperanza y de ilusión.

Las rosas y las canciones,
suelen hablarnos de amor.
La rosa tiene aguijones
que causan cierto dolor
y el cantar causa emociones
comparables a una flor.

Las rosas pequeñinas y fragantes,
canciones son de un pobre soñador;
las rosas de cien hojas, vacilantes,
nos dicen cuan complejo es el amor.
Un canto de añoranza y sentimiento,
rocío en nuestros ojos sorprendió;
las rosas deshojadas por el viento,
evocan el cantar que se perdió.

Las rosas y las canciones,
suelen hablarnos de amor.
La rosa tiene aguijones
que causan cierto dolor
y el cantar causa emociones
comparables a una flor.

La Cerdanya

Música del mestre Joan Costa

Resguardada com joiell d'una corona
que a l'entorn aixeca ardit l'alt Pirineu,
ufanosa del gegant que la empresona,
la Cerdanya amorosida allí veureu.
Quan la neu vesteix de blanc les serralades
on el sol entre el fullatge refulgeix,
es diria que són perles enfilades
sobre el front de gràcil núvia que es vesteix.

I el refrà tan popular,
son encant ja diu ben clar:

Meitat de França,
meitat d'Espanya,
no hi ha altra terra
com la Cerdanya.

En l'escó confortador d'una masia
o baix l'ombra que ofereix l'altiu avet,
de l'amor, l'estrofa ardent vibrant hi nia
com un ritme, com un cant o un refflet.
Qui coneix l'encant sublim dels seus paisatges
plens de gràcia, serenó i rústec encís,
dintre seu viurà el record d'aquells paratges
que en la ment li semblaran un paradís.

Que el refrà tan popular,
son encant ja diu ben clar:

Meitat de França,
meitat d'Espanya,
no hi ha altra terra
com la Cerdanya.

Sóc castissa

Música del mestre V. Quirós.

Tot això del balls de moda,
jo no ho puc pas suportar,
doncs qui els balla, salta i roda,
i ho fa tot menos ballar.
A mi em plau fer filigranes
i ballà un xotis com cal,
prò no vull fé anar les cames
com si m'agafés un mal.

No! no! no!
jo no ballo el xarleston
ni se què és el blac-bottom.
Perquè jo
sóc castissa de veritat
i sols ballo «d'agarrat».

Molts em diuen antiquada
quan ballem amb el xicot,
perquè em plau més «l'ensorrada»
que fé el «mèc» amb el fox-trot.
I és que ayui, semblen quan ballen
un bombero en funcions,
o els veureu pels punts que marquen,
fregant vidres i llautons.

No! no! no!
jo no ballo el xarleston, etc.
No em treieu l'americana,
diu tot sèrio el meu promès;
i afageix el tarambana:
un cop d'aire aviat hi és.
Prò deixém's de tonteries;
som castissos o no ho som?
Si és aixís, fòra manies
i abolím el xarleston!

No! no! no!
jo no ballo el xarleston, etc.

Les noies de Barcelona

Música del mestre Jascint Guerrero

De les bellese^s de Barcelona,
són les xicotes preuat tresor,
que amorosides formen corona,
que és seda i nàcar, joiell i flor.
Quan per les Rambles passen airoses
i el seu somriure s'emporta el vent,
en les parades, les flors flairoses
les hi rendeixen acatament.

Les noies de Barcelona,
prou saben de fer patir;
el seu somriure acarona
i amb els ulls us fan glatir.

Com si d'escuma fossin tallades,
les noies tenen igual blancò
i com les ones pel vent rissades,
tenen el ritme d'una cançó.

Les noies brunes barcelonines
d'ulls de misteri i llavi arborat,
de les muntanyes Montserratines,
porten la flaire d'eternitat.

Les noies de Barcelona, etc.

En l'hora blava barcelonina,
quan les donzelles formen estol,
fineix la tarda i el jorn declina,
prò en llurs mirades hi ha un raig de sol.
Es flama viva que es neguiteja
dins d'un cor jove ple d'il·lusió;
d'un cor que alegre saltironeja,
prò quan estima, ho fa amb passió.

Les noies de Barcelona, etc.

Mallorca

Música del mestre V. Quirós.

Mallorca,

illa blava, somniadora
i de plàcida quietud;

Mallorca,

és la terra encisadora
com perfum de joventut.

Mallorca,

illa blanca, lluminosa:
ets com joia de valor;

Mallorca,

ets la pedra preciosa
de més màgic resplendor.

Perla blanca que emergeix
de les ones de la mar;
ets com rosa que floreix
dins un gràcil roserar.

Al conèixer ton encant
— bella terra Mallorquina —
el poeta llença un cant
mentre l'emoció el domina.

Mallorca, etc.

Si Mallorca és l'illa d'or
pel seu sol i el seu encís,
una «atlot» és un tresor
per la joia del somrís.

Mallorquina d'ulls de cel,
de bell rostre i fines trenes:
deus l'amor amb tan anhel
com el vent a les carenes.

Mallorca, etc.

Bellver, Palma, Manacor;
sens igual coves d'Artà;
«Lo terreno»; Lluçmayor,
Valldemosa i Miramar.

Bells indrets de Balears
atraients com la rialla:
tant valèu, que els dies clars
fins el cel s'hi enmiralla.

Mallorca, etc.

Vaya V. a saber!

Música del maestro V. Quirós.

Yo me encuentro tan llena de dudas
si las cosas me quiero explicar,
que he creído mejor ignorarlas
y seguir sin saber la verdad.

Vaya V. a saber, vaya V. a saber!
es mejor exclamar en la duda:
por mí, no hay de qué!
Vaya V. a saber!

Estos pollos-peritas en dulce,
tan ceñidos, con gran pantalón,
han perdido ya toda arrogancia
y parecen la «bella Ninon».

Vaya V. a saber, vaya V. a saber!
Si los hombres con peine y mantilla,
podremos aún ver!
Vaya V. a saber!

Palmo y medio de tela en la falda,
la mujer ya se atreve a llevar.
Si los sastres se empeñan en ello,
¿hasta donde irán a parar?

Vaya V. a saber, vaya V. a saber!
si acortan dos palmos la falda,
lo que van a ver.
Vaya V. a saber!

Una calle muy poco alumbrada,
los amantes procuran hallar.
Si el amor es cruzar de miradas,
me pregunto, ¿sin luz que verán?

Vaya V. a saber, vaya V. a saber!
Si dos novios se encuentran a oscuras
lo que van a hacer.
Vaya V. a saber!

Llevantina

Música del mestre V. Bou

Una donzella de la costa de Llevant,
a l'abrandar-se la llum clara en l'horitzó,
sentia en somnis les paraules de l'amant
que va deixar-la sola i trista en el dolò.

— Ai, on és el meu amor
que no el tinc en la mirada?

Què s'ha fet el jurament
i l'encís de ses paraules?

Ai, amor, per què has fugit
de mi!

Confia amb les paraules que jo dic
— li deia l'estimat encès d'amor —
el món el veig amb tu molt més bonic,
molt més bonic!

Et yull, amada, vora del cor!

Escolta, bonica:

tu ets la donzelleta més amada.

Escolta, bonica:

tu no seràs de mi mai oblidada.

No oblidis tu,

no oblidis tu

l'amor més constant.

No oblidis tu,

no oblidis tu

l'amor pur i sant.

Llevantina! Llevantina!

et seré sempre fidel

i als meus ulls veuràs un cel
revivint el goig de la pau divina.

Llevantina, creu en mi! —

La donzella enamorada

resta trista tota sola

perquè es veu abandonada

de l'amant i es desconsola.

I vençuda d'enyorança,

per calmar el seu sofrir

prefereix, sense esperança,

morir!

En col·laboració amb Ramon Ribera.

Oh..!

Música del maestro V. Quirós.

Para vivir feliz, es preciso gozar
y reir, apurando los placeres.
Afán de juventud que nos hace soñar,
es tener dentro el pecho mil quererés.
Las penas ahuyentar y el deseo encender
y sentir la esperanza renacer!

Que siempre un loco amor
turbador y seductor
nos redima del dolor...!

Besos, risas y caricias,
son las más bellas delicias
que hacen al mundo adorable
y rinden la vida amable.
Goces, cantos y alegría
formando así loca orgía,
hay que buscar con afán
aún que dirán:

Oh, oh, oh, oh, oh!

Un beso es la expresión, si se dá con fervor,
que de amor nuestro corazón palpita.
La gloria del vivir en un ritmo de amor,
es fugaz como flor que se marchita.
Gozar la juventud, sonreír y olvidar,
es lección que debemos recordar!

Que siempre una canción
encendida de ilusión
engalane el corazón...!

Besos, risas y caricias,
son las más bellas delicias
que hacen al mundo adorable
y rinden la vida amable.
Goces, cantos y alegría
formando así loca orgía,
hay que buscar con afán
aún que dirán:

Oh, oh, oh, oh, oh!

La borda

Música del mestre Joan Costa

Plorant en un portal varen trobar-me;
ma veu d'infant ni a un' ànima entrísti,
ni un cor pietós passà per amparar-me.
La borderia era el meu destí.

Qui sap si en un espasme de follia
dos joves cors, jurant-se etern amor
van fer de mi el fruit d'una hora impia
i el càstic dur que els omple de dolor.

Soc borda, la filla de l'etzar.

Ma boca, ningú voldrà besar.

Del món soc rebuig

que tothom en s'hiuig.

Soc borda...

—La borda!

Vaig créixer fragilment entre el bullici
caient en la més trista soledat.

Com una escuma que llencés el vici,
jo semblo filla del més vil pecat.

A tot arreu se m'ha tancat la porta
i tots els marges m'han servit de llit;
tothom del món m'hauria volgut morta.

Per mi la vida sempre és negra nit.

Soc borda, la filla de l'etzar, etc.

Mai un amor ha il·luminat ma via
ni la rialla als llavis ha esclatat;
espero solament trobà algú dia
la dona que a la vida m'ha portat.

Llavors amb goig amb llençaré als seus braços
que amb tant deliri sempre he desitjat
cridant: oh mare meva! en aquests llaços
s'esborren les tristeses que hem passat.

Soc borda, la filla de l'etzar, etc.

En col·laboració amb Lluís Papell.

Demani's en castellà «La hija del azar».

La novia del professional

Música del mestre V. Quirós.

Tinc un novio futbolista
que l'han fet professional
y més prompte que la vista,
vol casar-se amb mi com cal.
Quan la nova ahir vaig rebre,
va causar-me tal trastorn,
que enloc de coure una llebre,
vaig ficar el gat al forn.

Que és com treure la grossa de Nadal,
presumir de xicot professional.

Estic boja de contenta,
però un dubte em fa pensà
si al deixar d'ésser serventa...
el meu home em servirà.

M'ha causat tal bogeria
la notícia del enllaç,
que he servit aquest mig-dia
la pilota en un cabàs.
I al portar-los l'escudella,
cert mal gust han observat
i es perquè en lloc de badella,
el raspall els hi he tirat.

Perquè causa un defici original,
el tenir el xicot professional.

Estic boja de contenta, etc.

Estic tan atribulada,
que encenc foc a cops de peu
i he amanit una torrada,
amb benzina, pebre y sèu.
Faig fideus amb confitura,
mandonguilles d'encenalls
i ahir vespre per verdura,
vaig fregi'ls-hi dos fregalls.

I demà llençaré aquest davantal,
doncs ja tinc el xicot professional.

Estic boja de contenta, etc.

Mallorca

Música del maestro V. Quirós.

Mallorca,

isla de oro, soñadora
y de plácida quietud;

Mallorca,

es la tierra encantadora
como flor de juventud.

Mallorca,

isla blanca, luminosa,
eres joya de valor,

Mallorca,

eres piedra preciosa
de destello cegador.

En la comba de cristal
de tu cielo de esplendor,

eres isla de coral

que convidas al amor.

Quien tu hechizo conoció

— bella tierra Mallorquina —

entre sueños percibió

como un haz de luz divina.

Mallorca, etc.

Sí Mallorca es tan gentil
como blanca flor de azahar,

una «atlot» es tan sutil

como brisa de su mar.

Mallorquina, grácil flor

de ojos claros como el cielo;

que te quieran con fervor,

debe ser tu gran anhelo.

Mallorca, etc.

Bellver, Palma, Manacor;

sin igual cuevas de Artá,

Lo Torreno, Lluchmayor,

Valldemosa y Miramar.

Sois parajes de ilusión

de belleza incomparable

que lleváis al corazón

un encanto inolvidable.

Mallorca, etc.

ADRECES:

ACADÈMIA QUIRÓS

Mendizàbal, 30, primer

BARCELONA

ACADÈMIA COSTA

Vila-Vilà, 69, pral.

BARCELONA

ACADÈMIA TELL

Comte de l'Assalt, 106, pral.

BARCELONA

MTRE. JASCINT GUERRERO

Alberto Aguilero, 34

MADRID

MTRE. VICENTS BOU

Cobla «Montgrins»

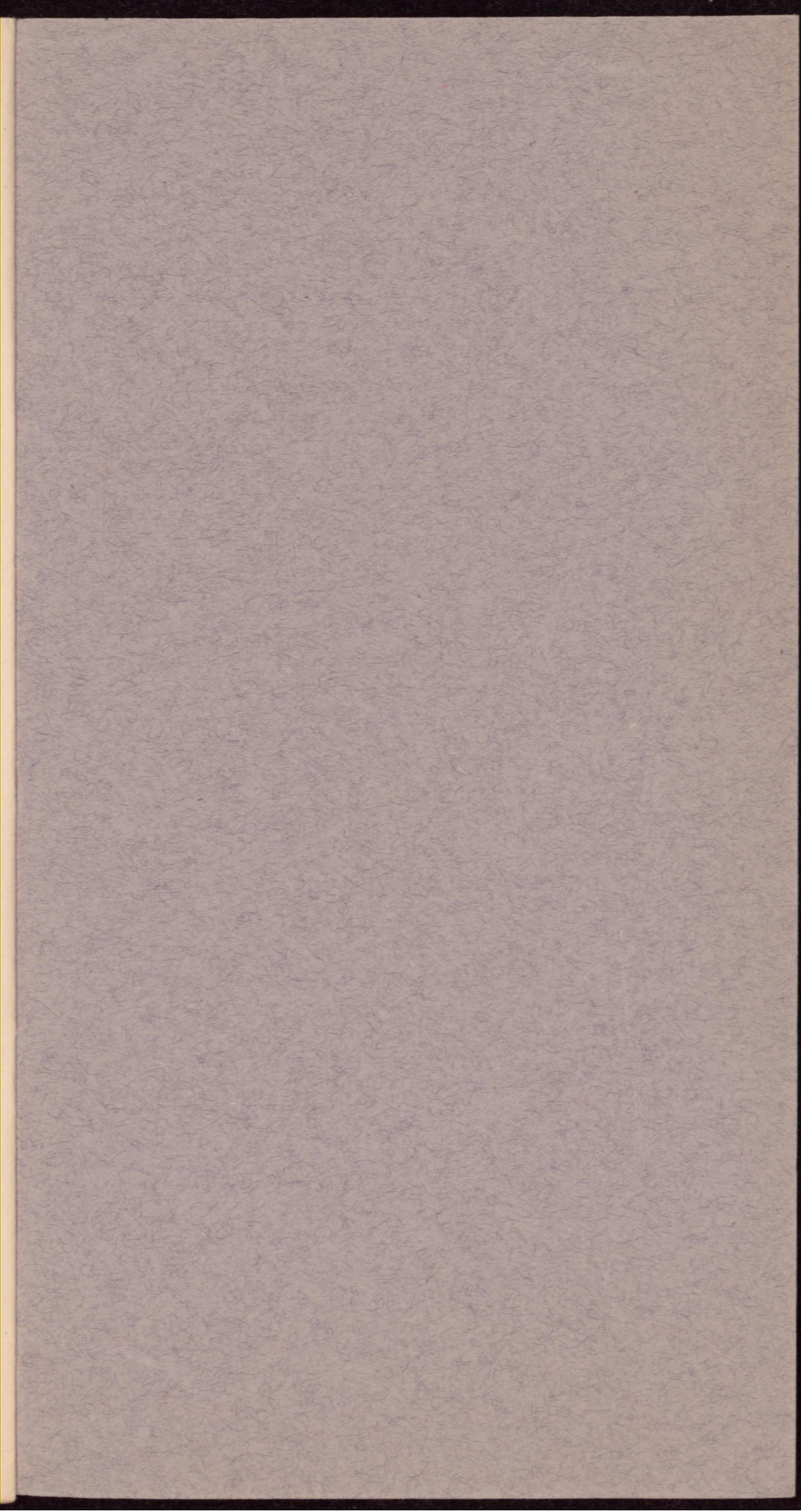
TORROELLA DE MONTGRI

J. SERRACANT MANAU

Sant Oleguer, 70

SABADELL

TIPOGRAFIA RIBERA
Doctor Pulg. 34 - Sabadell